

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 379/2018
20.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Биљане Драгојевић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву Секретаријата за социјалну заштиту Градске управе Града Београда, из Београда, 27. марта 43-45, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 20 У 2874/17 од 24.09.2018. године, са АА из ..., кога заступа пуномоћник Горан Доловић, адвокат из ..., ..., као противном странком, у предмету признавања својства ратног војног инвалида, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.12.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба тужиоца АА из ... и поништено је решење Секретаријата за социјалну заштиту Градске управе Града Београда XIX-06 број 582-244/16 од 27.12.2016. године, донетим у поступку ревизије, а у извршењу пресуде Управног суда 14 У 18392/13 од 20.05.2016. године. Оспореним решењем је поништено решење Одељења за привреду, пољопривреду, заштиту животне средине и друштвене делатности Градске општине Сурчин број IV-06-580-22/13 од 04.07.2013. године и одбијен је захтев тужиоца за признавање својства ратног војног инвалида. Поништеним решењем првостепеног органа од 04.07.2013. године тужиоцу је признато својство ратног војног инвалида VIII групе са 40% војног инвалидитета, са правом на личну инвалиднину у износу од 8% од основа, почев од 01.04.2009. године, за стално, односно док постоје законом прописани услови за коришћење наведеног права.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, подносилац истиче да су побијаном пресудом повређена правила поступка из члана 70. Закона о управним споровима. Сматра да је суд прекорачио границе овлашћења, имајући у виду да се правно схватање у првом реду ограничава на примену релевантног материјалног права, које за то мора бити идентификовано пре утврђивања чињеница од којих зависи основаност захтева. Наводи да је, имајући у виду примедбе из пресуде Управног суда 14 У 18392/13 од 20.05.2016. године, поступио у смислу одредбе члана 82а у вези са чланом 83. став 2. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца и предмет са дописом упутио другостепеној лекарској комисији преко надлежног министарства, у коме је изричито затражено да се другостепена лекарска

комисија у свему изјасни у смислу примедби из наведене пресуде Управног суда, што је Комисија и учинила. Мишљење вештака је другостепени орган ценио и прихватио као јасно, правилно и довољно образложено, на основу којег је утврђено оштећење лакта леве руке испод 20%, због чега тужилац не испуњава услове из одредбе члана 3. став 1. Закона. Сматра да је Управни суд био дужан да после прве одлуке туженог другостепеног органа поступи у складу са одредбом члана 49. став 3. Закона о управним споровима и реши предмет у спору пуне јурisdикције. Указује на повреде правила поступка из члана 33. Закона о управним споровима и члана 271. Закона о парничном поступку у вези са одредбом члана 74. Закона о управним споровима, као и на повреде одредаба члана 10, члана 14. и члана 21. ст. 1. и 2. Правилника о раду лекарских комисија и Правилника о утврђивању процента војног инвалидитета и Листе процената војног инвалидитета, а тиме и материјалног закона из члана 3. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца. Истиче да је Управни суд руководиоцу туженог органа потпуно неосновано изрекао новчану казну у смислу одредбе члана 75. став 2. Закона о управним споровима. Предлаже да Врховни касациони суд укине побијану пресуду и предмет врати Управном суду на поновно одлучивање.

Противна странка није дала одговор на захтев, који је уручен његовом пуномоћнику дана 28.11.2018. године.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, Управни суд налази да је приликом доношења оспореног решења, у извршењу претходних пресуда Управног суда, тужени орган повредио правила управног поступка из одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, јер образложење оспореног решења поново не садржи потпуне и јасне разлоге, који, с обзиром на утврђено чињенично стање, не упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву, те да другостепена лекарска комисија уопште не образлаже утврђени проценат инвалидитета испод 20%, који је наведен у тачки 5. налаза и мишљења. Управни суд, такође, констатује да тужени орган не даје детаљан опис разлике у констатованом стању тужиоцевог оштећења при прегледу код првостепене и код другостепене лекарске комисије, нити наводи у чему се то састоји погрешна оцена медицинске документације од стране првостепене лекарске комисије.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреда правила поступка на које се указује захтевом, те уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле да буду од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење пресуде садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног решења, које у свему, као правилне и на закону засноване, прихвата и овај суд.

Основна права бораца, војних инвалида, породица палих бораца и чланова породица војних инвалида уређена су Законом о основним правима бораца, војних

инвалида и породица палих бораца ("Службени лист СРЈ", бр. 24/98, 29/98 и 25/2000 и "Службени гласник РС", бр. 101/05 и 111/09). Према одредби члана 82. наведеног закона, војни инвалидитет се утврђује на основу налаза и мишљења надлежних лекарских комисија. Одредбама члана 83. истог закона је прописано да лекарску комисију која даје налаз и мишљење органу који у првом степену решава о правима по овом закону чине три лекара специјалиста (став 1), а да лекарску комисију која даје налаз и мишљење органу који у другом степену решава о правима по овом закону чине пет лекара специјалиста (став 2).

Правилником о раду лекарских комисија у поступку за остваривање права по Закону о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца ("Службени лист СРЈ" 37/98) уређен је начин рада лекарских комисија које у поступку решавања о правима по Закону о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца дају налаз и мишљење, поред осталог, и о проценту војног инвалидитета. Одредбом члана 10. став 2. наведеног правилника је прописано да налаз и мишљење лекарских комисија треба да буде потпун, јасан и довољно образложен и да садржи све чињенице и околности које су са медицинског становишта од значаја за доношење правилног решења. Поступајући по захтеву надлежног првостепеног или другостепеног органа, првостепена, односно другостепена лекарска комисија је, сагласно одредбама члана 11. истог правилника, дужна да се, у налазу и мишљењу, изјасни о чињеницама и околностима наведеним у захтеву имајући у виду и документацију приложу спсима предмета лица о чијем се праву решава који се достављају на захтев.

С обзиром на цитиране прописе, и по налажењу Врховног касационог суда, само потпун, јасан и довољно образложен налаз и мишљење лекарске комисије који садржи све чињенице и околности које су са медицинског становишта од значаја за доношење правилног и на закону заснованог решења, може да буде чињенични и правни основ за доношење решења о предметном праву. За давање таквог налаза и мишљења неопходно је да надлежни орган у захтеву упућеном лекарској комисији прецизно наведе чињенице и околности о којима треба да се изјасни лекарска комисија. У конкретној ситуацији, налаз и мишљење другостепене лекарске комисије није јасан, потпун и образложен, јер не садржи све чињенице које су значајне за утврђивање висине процента војног инвалидитета, због чега није састављен у складу са одредбом члана 10. став 2. Правилника о раду лекарских комисија у поступку за остваривање права по Закону о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца. Управни суд стога правилно закључује да налаз и мишљење другостепене лекарске комисије не може представљати ваљан доказ у смислу члана 149. Закона о општем управном поступку за доношење другостепеног решења. Тачно је да другостепени орган нема овлашћење да непосредно спроводи посебни испитни поступак и непосредно изводи доказе, али је, применом одредаба члана 11. Правилника био дужан да од другостепене лекарске комисије захтева изјашњење о разлозима због којих не прихвата налаз и мишљење првостепене лекарске комисије према коме код АА, овде противне странке, постоји војни инвалидитет у висини од 40%, што није учинио. То је довело до давања непотпуног налаза и мишљења другостепене лекарске комисије, па самим тим и непотпуно утврђеног чињеничног стања, који су за последицу имали недовољно образложену другостепену одлуку.

Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи захтева према којима је Управни суд требало да пресуду донесе у спору пуне јурисдикције у смислу одредбе члана 49. став 3. Закона о управним споровима, а за коју одлуку је Управни суд дао довољне и јасне разлоге.

Врховни касациони суд је посебно ценио наводе захтева који се односе на кажњавање руководиоца туженог органа у смислу одредбе члана 75. став 2. Закона о управним споровима, па је нашао да они нису основани, имајући у виду да је у истој правној ствари донето неколико пресуда Управног суда, по којима није поступано, те да због пропуста другостепеног органа странка није успела да се о њеном праву, које спада у категорију изузетно осетљивих права из области борачко-инвалидске заштите, правноснажно одлучи још од 2009. године.

Налазећи да остали наводи захтева нису од утицаја на другачије одлучивање о законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 20.12.2018. године, Узп 379/2018

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић